

«Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ»

Προσφυγιά όρος που συχνά μας φέρνει στο μυαλό εικόνες εξαθλίωσης, πείνας, πόνου, οδύνης και πρόσωπα παραμορφωμένα από το φόβο.

Ίσως εμείς ως νέοι άνθρωποι να μην έχουμε νιώσει το πόνο του ξεριζωμού, όλοι όμως σίγουρα έχουμε ακούσει ιστορίες τπυ ξεριζωμού και του αγώνα των προσφύγων ελλήνων του 1922, να οικοδομήσουν μια νέα ζωή μέσα από τα συντρίμια του πολέμου και της φρίκης.

Ο πόλεμος είναι συνυφασμένος με τη φύση του ανθρώπου άρα και η προσφυγιά αποτελεί διαχρονικό φαινόμενο. Άνα τους αιώνες χιλιάδες τρομοκρατημένοι πρόσφυγες διώκονται από το τόπο τους εξαιτίας αυτού. Πέρα όμως από το πόλεμο οι πολιτικές διώξεις, η πείνα και η κοινωνικές συγκρούσεις σπρώχνουν τους πρόσφυγες ν' αρχίσουν ένα ταξίδι αναζήτησης μιας νέας Ιθάκης.

«Κι είναι μακρύς ο δρόμος για την Ιθάκη.....». Οι αντιξοότητες και τα εμπόδια ξεκινούν πριν από την εισοδό τους στην χώρα, στην προσπάθειά τους να περάσουν τα σύνορα. Χωρίς στοιχεία ταυτότητας και βίαια διωγμένοι από την πατρίδα τουσαντιμετοπίζονται με καχυποψία και επιφύλαξη από τους συνοριοφύλακες. Συχνά ακόμη στοιβάζονται σε κτίρια όπου η υγεία και η αξιοπρέπειά τους δεν διασφαλίζεται. Έτσι πολλοί από αυτούς αναγκάζονται να εφεύρουν άλλους τρόπους εισόδου στην χώρα. Αυτή η προσπάθεια μπορεί πολλές φορές να τους στοιχίσει ακόμα και την ίδια τους τη ζωή.

Όταν πια φτάσουν στο τελικό τους προορισμό και πιστεύοντας πως βρήκαν τη γη της επαγγελίς ερχονται αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν μόνο να αντιμετωπίσουν τη δυσκολία εγκαταστασης και την εξασφάλιση διαμονης και μέσων διαβίωσης αλλά και την εχθρική συμπεριφορά των ντόπιων πολιτών.

Παράλληλα σε περίπτωση που η χώρα δεν έχει την απαραίτητη οργάνωση οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται αντιμέτωποι με κακές συνθήκες διαβίωσης και περιθάλψης. Στόχος τους είναι η επιβίωση και γι' αυτό το λόγο συχνά μετατρέπονται σε φτηνά εργατικά χέρια ακόμη και αν διαθέτουν εμπειρία και γνώσεις.

Είναι λοιπόν φυσιολογικό μπροστά σε αυτόν τον αγώνα επιβίωσης να υποβαθμίζεται η αξία της μόρφωσης και η πνευματική ανάπτυξη.

Πέρα όμως από την μειονεξία, την ανεργία, την εκμετάλλευση και την περιθωριοποίηση, που κανουν ακόμη πιο οδυνηρό και επίπονο τον αγώνα τους, οι μνήμες της χαμένης πατρίδας στοιχιώνουν τις σκέψεις και τις ψυχές τους.

Μολονότι η δισταχτικότητα των χωρών υποδοχής θα μπορούσε να δικαιολογηθεί αφού βασίζεται σε αντικειμενικούς φόβους όπως η εθνολογική αλλοίωση, η δημογραφική ενίσχυση, η ανεργία και η έξαρση ρατσιστικών τάσεων που μπορεί να οδηγήσει σε κοινωνικές εντασεις και συγκρούσεις οι πρόσφυγες δεν θα έπρεπε να αφεθούν στην τύχη τους.

Ειδικότερα στην εποχή μας που κυριαρχεί το αίτημα για έναν νέο ανθρωπισμό που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα θα πρέπει να αποτελεί πρώτη προτεραιότητα των συγχρονων πολιτισμένων κρατών.

Με άλλα λόγια κάθε κράτος υποδοχής οφείλει να αποκτήσει ανάλογη υποδομη και να πετύχει την ορθη χωροταξική κατανομή των προσφύγων. Μέσα απο προγράμματα ένταξης και προσαρμογής να δώσει τη δυνατότητα στους προσφυγες να εναρμονιστουν ομαλά στο νέο περιβάλλον. Ακόμη η πολιτισμική τους ιδιαιτερότητα δεν θα έπρεπε να αποτελέσει στοιχείο διαχωρισμού των πολιτών αλλά αντίθετα σημείο συγκλισης και ευκαιρια ανταλλαγής στοιχείων των δύο πολιτισμών. Τέλος αξιοποιώντας τις ικανότητες των προσφύγων θα μπορούσε να συμβάλει στην ενίσχυση της παραγωγικότητας και της οικονομίας του κράτους αλλά και να τονώσει το αίσθημα της αυτοπεποίθησης των προσφύγων.

Σιγουρα όμως και οι πολίτες εκφράζοντας την ανθρωπιά τους οφείλουν όχι μόνο να συμπαρασταθουν υλικά στους πρόσφυγες αλλά και ηθικά σεβόμενοι τη πολιτισμική τους παραδοση , τα ήθη και τα έθιμα και αποφευγοντας κάθε ένταση και ανώφελη διακριση.

Πιο συγκεκριμένα θα μπορούσαν ν' αναλάβουν πρωτοβουλίες για την ανακούφιση αυτών των ανθρώπων μέσα από εράνους και εκδηλώσεων με φιλλανθρωπικό χαρακτήρα. Παράλληλα η δραστηριοποίηση είναι αναγκαία και απο διεθνης οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ , η συνέσκο , η unicef και άλλες κυβερνητικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις. Εφαρμόζοντας τη νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα θα ήταν δυνατό να ενισχυσουν οικονομικά τις χώρες υποδοχής αλλά και να συμβαλλουν είτε στο σωστο καταμερισμό των προσφύγων είτε προσφέροντας ηθικη υποστηριξη.

Αν και είναι ανέφικτο να προληφτουν τα αιτια της προσφυγιάς και να εξλειφθει ω φαινόμενο θα ήταν ωστόσο μια διαχρονικη ευχη.

Το φαινόμενο της προσφυγιάς συνδέεται αναπόφεκτα με δυσάρεστες καταστάσεις τόσο για τους πρόσφυγες όσο και για τα κρατη υποδοχής και μόνο η συντονισμένη δράση μπορεί να περιορίσει τα προβλήματα και να οδηγησει σε μία δημιουργική πορεία και τους δύο.

Στο πολυτάραχο αυτο ταξιδι για την νέα Ιθακη αντικατοπτρίζεται ο αγώνας του ίδιου του ανθρώπου να επιβιώσει και να εξελιχθει ως είδος.

Κυριακίδου Ευαγγελία

Δορυλαιου 36 Νίκαια
Τ.Κ 184-51
210-4935112

8^ο Γυμνάσιο Νικαίας